

Ajutine tätoveering võib nahka kahjustada

Sageli lastakse ajutine tätoveering teha endale välisreisil – Egiptuses, Türgis, Kreetal.

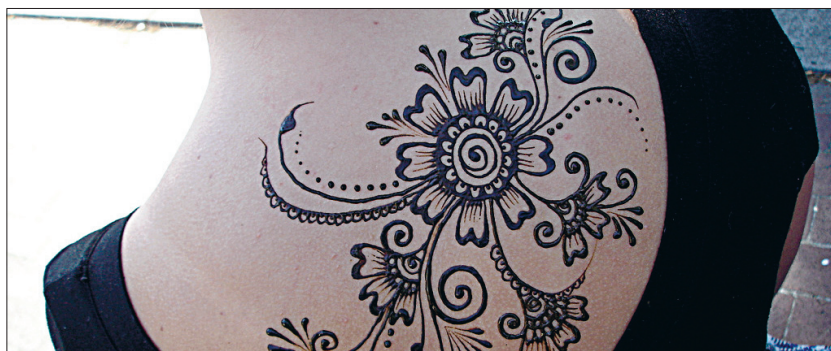
Normaalne nahk on matt, elastne, ühtlase värvusega ja küllaldaselt rasune. Et see nii jääks, vajab nahk õiget hooldamist. Mõni naha “ilustamise” võte võib seda aga hoopis kahjustada.

Tätoveerimine on levinud mitte ainult täiskasvanute, vaid ka noorte ja isegi laste hulgas. Kuid laste nahk on eriti õrn ja tundlik kõigi välisärritajate suhtes.

Püsitätoveeringu puhul viiakse mingi värvaine (näiteks kroomi- või koobaltiühend) pärisnahka. Need ained on allergeenid ja võivad põhjustada allergilist nahalöövet. Sageli tüdinevad tätoveeritud oma kaunistusest ja pöörduvad arsti poole, et seda eemaldada. See ei ole enamasti tulemuslik, eriti kui tätoveering on ulatuslik. Võivad tekkida ka armkasvajad.

Punetus ja lööve

Praegu soovitatakse püsitätoveeringu asemel teha ajutine. Kuid seegi pole tervele kahjutu. Meie nahaarstide andmetel on esinenud juhtumeid, kus lastel, kellele on välisreisil tehtud aju-

tine tätoveering musta hennaga, on tekkinud tüsistusi. Kõige sagedasem on allergiline sügelev nahapõletik punetuse ja villikestega. See lööve ei teki enamasti kohe, vaid üks kuni seitse päeva pärast tätoveerimist. On esinenud ka juhtumeid, kus lööve tekkis pärast korduvat ajutist tätoveerimist.

Võib tekkida nõgestõbi. See väljendub putukahammustust meenutavate kupladena. Mõnikord ilmneb angioödeem – äge piiristunud turse nahas või limaskestast.

Äärmiselt harva tekib anafülaksia – üldine naha punetus, sügelus, kublad, kõriturse ja/või õhupuudus. See tekib mõni minut pärast allergeeniga kokku puutumist.

Sageli ilmneb allergiline reaktsioon neil, kellel on juba varem allergia või allergiahaigus (näiteks atoopiline na-

hapõletik, õietolmu-, elamutolmu- või loomakarvade allergia). Vahel võib allergiline reaktsioon muutuda püsivaks allergiahaiguseks.

Ohtlik värvaine

Ajutisel tätoveerimisel tekkiva allergia põhjuseks on hennale lisatav aniliini derivaat parafenüleendiamiin. Seda kasutatakse ka mõningates juuksevärvides, ning kuna sel on toksiline ja allergiseeriv toime, on püütud selle kasutamist võimalikult vähendada. Kes on tundlik parafenüleendiamiinile, võib saada allergilise reaktsiooni ka mõne seda sisaldava kosmeetikatootega või isegi kangaga, mis sisaldab asovärve.

NAOMI LOOGNA

Kuusk ravib mitmel moel

Ajal mil jõulupuu on toast välja viidud või kohe viiakse, on väärt meenutada, et kuusel on tähtis roll ka rahvameditsiinis.

Kuusk on aidanud inimest külmetuse ja reuma korral ning haavade ravimina.

Kuuseokkad on rikkad askorbiinhappe poolest, neis leidub raua-, kroomi-, vase-, alumiiniumi- ja mangaanisoolasid, eeterlikke õlisid ja parkaineid. Podagra ja reumavalude korral valmistatakse kuuseokkaist vanne: 1 osa oksa ja 5 osa kuumat vett, hautada 30 minutit.

Kuuseoksi on kasutatud ka peavalu vastu. Oksad tambiti peeneks, asetati kahe linase riidetüki vahele, saputati pisut sooja vett ja pandi kas ümber pea või kaela.

Kuusekasvuteed juuakse kurgu- ja hingamisteede põletike korral. Selleks võetakse 2 sl kasve, lisatakse 1,5 klaasi kuumat vett ja lastakse tõmmata 15 minutit.

Haavu, paiseid ja marrastusi ravib kuusevaik. Kuusevaiguga võib tupsutada sõrmeotste või ka suunurkade lõhesid.

Kuusevaik kiirendab ka põletushaavade paranemist.

Tasub siiski meeles pidada, et ravimiseks sobivad looduses kasvavad

kuused, mitte jõulupuuks kasvatatud kasvandusepuud.

Kuusevaigust salvid

■ 1 osa kuusevaiku, 1 osa searasva (värsket võid), pisut soola, lusikatäis mett ja rukkiorase mahla. Ajage rasv kuumaks, lisage kuusevaik, mesi, orasemahl ja sulatage kokku.

■ 5 osa kuusevaiku, 1 osa magedat võid, 1 osa taruvaiku. Sulatage kokku.

Need salvid on tarvitatavad kui tahes kaua, need ei lähe kunagi halvaks.

Allikas: Aili Paju “Aed ja mets kui apteek”, Maalehe Raamat